

# Sionismens Modsigelser: Et Politisk Projekt Bygget på Kognitiv Dissonans

Den moderne stat Israel, som det politiske udtryk for sionismen, er bygget på en række modsigelser så markante, at de kræver ikke kun ideologisk forvrængning, men også suspension af juridisk, moralsk og historisk logik. Langt fra at være det demokratiske tilflugtssted, den hævder at være, har Israel institutionaliseret etnisk-national overherredømme, håndhævet militær besættelse og engageret sig i systematisk bedrag – afhængig af en propagandastruktur, der kolliderer under vægten af sine egne uoverensstemmelser.

At tale sandfærdigt om Israel er ikke at angribe jødisk identitet. Tværtimod: nogle af de mest højlødte og principfaste modstandere af sionismen har været jødiske intellektuelle, videnskabsfolk, rabbinere og overlevende fra fascismen – blandt dem **Albert Einstein**, som i et brev til *The New York Times* i 1948 kaldte den sionistiske leder **Menachem Begin** for fascist. At kritisere Israel er ikke antisemitisk; det er at modstå den moralske og politiske forfald, som sionismen har medført for den jødiske tradition for retfærdighed og for det palæstinensiske folk, der dagligt bærer omkostningerne ved dens modsigelser.

## En "Jødisk og Demokratisk" Stat: En Modsigelse i Praksis

Israel hævder at være både en jødisk stat og en demokrati for alle sine borgere. Denne påstand er mere end en modsigelse; det er en omhyggeligt udformet løgn. **Nationalstatsloven fra 2018** fastslår udtrykkeligt, at "retten til at udøve national selvbestemmelse i staten Israel er unik for det jødiske folk." Arabisk, engang et officielt sprog, blev nedgraderet. I mellemtiden er **20% af Israels befolkning – palæstinensiske borgere – juridisk andenrangsborgere**, nægtet lige adgang til bolig, uddannelse og politisk indflydelse.

Hvordan kan en stat, der er grundlagt på etnisk eksklusivitet, også hævde at være demokratisk? Det kan den ikke. Ingen demokrati, der fortjener navnet, indskrifter racemæssig eller religiøs hierarki i sin grundlov. Israels demokrati fungerer for jøder, og kun for jøder.

## Kritik som Antisemitisme: Et Skjold Mod Ansvar

Sammenblandingen af **kritik af Israel med antisemitisme** er ikke bare ulogisk – den er intellektuelt uærlig. Ved at tage definitioner som **IHRA's arbejdsdefinition** til sig, bruger Israel jødisk lidelse som våben til at tavsse opposition. Den sidestiller dem, der modsætter sig apartheid, besættelse og etnisk udrensning, med antisemitter, mens den ignorerer de mange jøder – religiøse og sekulære – der fordømmer sionismen som et forræderi mod jødisk etik.

Einstein, **Hannah Arendt** og **Martin Buber** advarede alle om, at en jødisk stat bygget på nationalisme og vold ville ende i tyranni. Nutidige grupper som **Jewish Voice for Peace**, **If-**

**NotNow** og ortodokse antisionistiske jøder som **Neturei Karta** fortsætter denne tradition. Men under Israels ideologiske ramme bliver disse jøder smurt som "selvhadende," en grotesk ironi for en stat, der hævder at repræsentere alle jøder.

Denne udfladning af jødisk identitet til en monolitisk sionistisk fortælling er et angreb på jødisk mangfoldighed – og et dybt forræderi mod jødisk historie.

## Selektiv Juridisk Krigsførelse: International Lov som Politisk Teater

Når hospitaler i Gaza bombes af israelske jetfly, er responsen tavshed eller tilsløring: "Hamas brugte det som base." Når en iransk missil forårsager skade nær et israelsk hospital, bliver det straks stemplet som en **krigsforbrydelse**. Dette er ikke juridisk ræsonnement – det er public relations forklædt som retfærdighed.

Israel udvælger international lov efter behov. Den påberåber sig retten til selvforsvar under **artikel 51 i FN-charteret**, men afviser bindende resolutioner fra **FN's Sikkerhedsråd** og afgørelser fra **Den Internationale Domstol**. Den opererer over loven, fordi dens primære allierede, USA, sikrer straffrihed på højeste niveau.

Dette er ikke adfærden hos en demokrati styret af normer – det er adfærden hos en slyn-gelaktør beskyttet af magt.

## Menachem Begin: Terrorist Blev Premierminister

Måske ligger den mest iøjnefaldende modsigelse i Israels fortælling om "kampen mod terrorisme" i livet af **Menachem Begin**, grundlægger af det højreorienterede Likud-parti og Israels sjette premierminister. Før sin politiske opstigning var Begin leder af **Irgun**, en sionistisk paramilitær gruppe ansvarlig for en række ubestridelige **terrorangreb**:

- **Deir Yassin-massakren** (1948): Over 100 palæstinensiske civile blev slået.
- **Bombningen af King David Hotel** (1946): 91 mennesker blev dræbt i et britisk administrativt center.
- **Bombningen af den britiske ambassade** i Rom og **bombningen af Hotel Sacher** i Wien var internationale terrorhandling.
- Den britiske mandatstyrelse satte en **belønning på £10.000** på Begins hoved. Han var, efter alle tidens juridiske og politiske definitioner, en **terrorist**.

Og alligevel trådte Begin senere ind i det israelske Knesset, grundlagde Likud-partiet og blev premierminister. I dag pryder hans navn motorveje og akademiske institutioner i Israel.

Sammenlign dette med, hvordan palæstinensere behandles. Enhver væbnet modstand mod militær besættelse, selv når den er rettet mod soldater eller ulovlige bosættere, bliver straks stemplet som terrorisme. De handlinger, der hjalp med at grundlægge Israel, fejres; lignende handlinger fra de undertrykte demoniseres.

Denne hykleri er ikke tilfældig – den er fundamental.

## “Krig”, der Ikke er en

Israel fremstiller sine kampagner i Gaza som krigshandlinger. Alligevel nægter den at anerkende Palæstina som en stat og Hamas som en legitim kampstyrke. Denne bevidste tvetydighed gør det muligt for Israel at undgå juridiske forpligtelser i begge retninger: den påberåber sig krigens love for at retfærdiggøre bombardementer, men afviser **krigsfange (POW)** status for fangede kæmpere. Israelske fanger kaldes “gidsler” uanset militær status, mens palæstinensere nægtes både juridiske rettigheder og menneskelig værdighed.

Dette er ikke blot en modsigelse – det er et system af **asymmetrisk krigsførelse legitimeret gennem juridisk manipulation**.

## Våbeniseringen af Indfødtskab

Den sionistiske ideologi hævder en 3.000 år gammel forbindelse til Israels land, ofte ved at sammenblande **åndelig arv** med **politisk suverænitet**. Alligevel er de fleste jødiske israelere i dag efterkommere af **europæiske indvandrere**, mange af dem ankom i det 20. århundrede. I mellemtiden havde palæstinensere – muslimer, kristne og jøder – levet kontinuerligt på landet i generationer før Nakbaen i 1948.

I 1917 var over **95% af Palæstinas befolkning arabisktalende**. Hebraisk var et liturgisk sprog, ikke et talt sprog. Påstanden om sionistisk indfødtskab fungerer ofte ikke for at dele landet, men for at slette den palæstinensiske tilstedeværelse helt.

Ægte indfødtskab er ikke et værktøj til fordrivelse – det er en opfordring til sameksistens. Sionismen har dog brugt sproget om tilbagevenden til at retfærdiggøre fortsat kolonial ekspansion.

## Konklusion: Et Projekt Bygget på Omvending

Sionismen, som praktiseret af staten Israel, vender hver etisk og juridisk norm, den hævder at opretholde, på hovedet. Den kræver en verden, hvor:

- **Besættelse er forsvar, og modstand er terror**
- **Etnokrati er demokrati**
- **Historisk hukommelse bliver ejendomsret**
- **Krigsforbrydere bliver premierministre**
- **Jødiske dissidenter slettes, og jødisk nationalisme sidestilles med jødisk identitet**

At acceptere disse omvendelser er at acceptere en virkelighed, hvor sandheden er, hvad magten siger, den er. Men millioner af mennesker – palæstinensere, antisionistiske jøder og principfaste allierede – nægter at deltage i denne farce. De kræver, at loven anvendes lige. At demokrati betyder lighed. At historien æres, ikke udnyttes.

At stå imod sionismen er ikke at stå imod jøder. Det er at **stå med jøder** som Einstein, der så en fremtid med endeløse krige i dens vold. Det er at kræve en verden, hvor retfærdighed ikke suspenderes for nogen stat, uanset hvor hellig den hævder at være.

Sionismen har krævet suspension af fornuften. Tiden er kommet til at afslutte denne farce.